

ע"פ 6708/17 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 6708/17 - א'

לפני: המבקש:
כבוד השופט ד' מינץ פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין שניתן בבית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטים ר' סוקול; ת' שרון-נתנאל; ר' (בש) ביום 1.8.2017 (תפ"ח 16-01-47893)

בשם המבקש: עו"ד בוריס שרמן

בשם המשיבה: עו"ד הילה גורני

החלטה

לפני בקשה לעכב את תחילת ריצוי עונש מאסר בן ארבע שנים שהושת על המבקש, לצד עונשים נוספים, על ידי בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטים ר' סוקול; ת' שרון-נתנאל; ר' (בש) בגזר הדין שניתן ביום 1.8.2017 (בתיק תפ"ח 16-01-47893).

הרקע לבקשה וטענות הצדדים

1. המבקש הורשע בעבירות של ניסיון אינוס לפי סעיף 345(ב)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק) בנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק ביחד עם סעיף 25 לחוק וכן בעבירה של מעשה מגונה לפי סעיף 348(ב) לחוק בנסיבות סעיף 345(ב)(3) לחוק, לאחר שהודה במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב האישום המתוקן, ולאחר שמיעת חלק ניכר מהעדים והצגת הראיות בתיק.
2. כמתואר בכתב האישום המתוקן, בלילה שבין 8.1.2016 לבין 9.1.2016, המבקש פגש את המתלוננת בקיוסק "סטוברי" בקרית חיים והשניים בילו במקום ושתי אלכוהול. לקראת בוקר, עת יצאה המתלוננת מהקיוסק בדרכה לשוב הביתה, יצא המבקש אחריה ומשך אותה לכיוון השיחים. המתלוננת ניסתה להתנגד ולצעוק אך המבקש הורה לה להפסיק. המבקש ניסה לנשוק את המתלוננת, אשר התנגדה והכתה אותו. הוא הוריד את מכנסיה ותחתונה, נשכב מעליה וניסה למרות התנגדותה להחדיר את איבר מינו לאיבר מינה. בהמשך התיישב על חזה של המתלוננת כאשר איבר מינו החשוף על פניה, וזאת חרף התנגדותה וצעקותיה.
3. בגזר הדין צוין כי הערכת מסוכנות בעניינו של המבקש הצביעה על מסוכנות מינית בינונית. כן צוין כי למרות המלצת שירות המבחן לשילובו של המבקש בתכנית טיפולית במסגרת קהילה טיפולית "הדרך" (להלן: הקהילה הטיפולית), המבקש עצמו לא החל בהליך שיקום על אף שניתנה לו ההזדמנות לעשות כן וגם במסגרת הקבוצה הטיפולית בה השתלב במהלך התקופה ששהה במעצר, לא ביטא נכונות אמיתית וכנה להשתקם.
4. ערעור שהגיש המבקש נסוב על חומרת העונש שהוטל עליו, ועל ההחלטה שלא לאפשר לו להשתלב בקהילה הטיפולית כפי שהומלץ על ידי שירות המבחן. בבקשה שלפני עותר המבקש כי יעוכב ביצוע עונש המאסר שהוטל עליו ויתאפשר לו להיקלט בקהילה הטיפולית. נטען כי היה על בית המשפט המחוזי לאמץ את המלצת שירות המבחן לבחון את אפשרות שילובו בקהילה הטיפולית, וכי האפשרות לשילובו באפיק טיפולי לא מוצתה בסופו של דבר במסגרת ההליך. כן נטען כי יש מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות של המבקש ובהיעדר עבר פלילי.
5. מנגד, לטענת המשיבה, בהתחשב במעשים החמורים בגינם הורשע המבקש, העונש שנגזר עליו אינו חמור כלל. מכיוון שניתן להניח כי בכל מקרה יושת על המבקש מאסר בפועל לתקופה משמעותית הרי שדחיית הבקשה לא תביא לסיכול הערעור. מה גם, אין מקום להיעתר לבקשה נוכח העובדה שהמבקש הורשע בגין הפרת תנאי שחרורו מהמעצר, עת שהה מחוץ לבית בו היה נתון למעצר בית.

דיון והכרעה

6. הלכה היא כי נאשם שהורשע בדיון, יחל לרצות את עונשו מיד לאחר מתן גזר הדין. עיכוב ביצוע העונש הינו בגדר חריג לכלל כאשר בית המשפט יורה על עיכוב ביצוע רק במקרים בהם קיימות נסיבות מיוחדות הגוברות על האינטרס הציבורי באכיפה מיידית (ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000); ע"פ 8625/16 פלוני נ' מדינת ישראל (9.11.2016)), וזאת כאשר על המבקש רובץ הנטל להראות כי מתקיימות בעניינו נסיבות המצדיקות עיכוב ביצוע עונשו (ראו למשל: ע"פ 7164/10 ג'אן נ' מדינת ישראל (28.10.2015)). במסגרת זו, על בית המשפט לבחון, בין היתר, את חומרת העבירה ונסיבות ביצועה; את משך תקופת המאסר; את טיב הערעור וסיכויי הצלחתו; את עברו הפלילי של הנאשם ואת נסיבותיו האישיות (ע"פ 5741/04 יקירביץ' נ' מדינת ישראל (12.9.2004); ע"פ 5385/16 בן שמעון נ' מדינת ישראל (12.7.2016); ע"פ 5386/16 פלוני נ' מדינת ישראל (14.7.2016)).

7. טענתו המרכזית של המבקש הייתה כאמור, כי השתלבותו בקהילה הטיפולית הכרחית להתקדמות הליך השיקום בעניינו והיא מצדיקה את עיכוב ביצוע עונש המאסר שהוטל עליו. במסגרת זו גם הגיש המבקש מסמך מיום 31.8.2017 מטעם "רכזת קליטה" בקהילה הטיפולית בו מצוין כי הוא הופנה לראיון במסגרת זו ונמצא מתאים לה. אלא שבהתחשב בכך שהיבט השיקום הינו אך היבט אחד מבין שלל ההיבטים והשיקולים שעל בית המשפט לשקול בבואו לבחון בקשה לעיכוב ביצוע העונש ובשים לב למכלול נסיבות המקרה, לא ניתן לקבל את הטענה כי בקשת המבקש להשתלב במסגרת טיפולית ספציפית צריכה להטות את הכף בעניינו.

8. יתר על כן, החלטת בית המשפט המחוזי מיום 20.7.17 בגדרה נדחתה בקשת שירות המבחן לדחות את מועד הדיון כדי לאפשר למבקש להיקלט בקהילה טיפולית, מנומקת כדבעי. בהחלטה ציין בית המשפט, בין היתר, כי במועד מתן ההחלטה חלפו עשרה חודשים מאז ניתנה הכרעת הדין וחרף הבעת נכונות מילולית לשיקום רק בשולי התקופה כאשר "חרב הענישה מתהפכת מעל ראשו", המבקש לא נקט בשום צעד מעשי המעיד על רצונו הכן לפנות להליכי שיקום. דברי חכמים כדרבנות.

9. זאת ועוד, במקרים שבהם מערער המבקש על חומרת העונש בלבד, לא יטה בית המשפט לעכב את ביצוע העונש, אלא במקרים חריגים. זאת כנגזרת מהכלל לפיו בית משפט זה לא יטה להתערב בעונש שהוטל בערכאה הדיונית אלא במקרים חריגים (ראו: ע"פ 8480/12 בלצאו נ' מדינת ישראל (29.11.2012); ע"פ 6645/17 נור נ' מדינת ישראל (28.8.2017)). זאת ועוד, במסגרת הודעת הערעור, וגם בדיון שהתקיים לפני, לטענת הסנגור מתחם העונש ההולם צריך להקבע על הטווח שבין שנתיים לארבע שנות מאסר בפועל. על כן, לא יכולה להיות מחלוקת כי הסיכויים שעונשו של המבקש לא יכלול רכיב מאסר בפועל, קלושים. מכאן כי ההסתברות להפחתת עונשו של המבקש בערעור, בנימוק זה או אחר, באופן שבו דחיית הבקשה לעיכוב ביצוע עלולה לסכל את הערעור, היא רחוקה.

10. יש גם ליתן משקל לחומרת העבירות ונסיבות ביצוען. המבקש הורשע בביצוע עבירות מין חמורות, שכללו שימוש בכוח, תוך ניצול כוחו כדי להתגבר על התנגדות המתלוננת שהייתה מבוגרת ממנו בעשרות שנים, וחדל ממעשיו רק לאחר התערבותו של עובר אורח.

11. המבקש ביקש להישען גם על היותו חסר עבר פלילי, אלא שצודקת המשיבה כי הרשעתו בדין בגין הפרת הוראה חוקית ביום 2.7.2017 (ת"פ 46015-03-17) בשל הפרת תנאי השחרור ממעצר עד תום ההליכים שהושת עליו במסגרת ההליך, ועל אף היותה הפרה בודדת, אף היא נזקפת לחובתו בנסיבות העניין.

11. לסיום הדברים, יודגש כי משאלת המבקש להשתלב בהליכי טיפול עשויה לקבל מענה גם במסגרת הליכי טיפול ושיקום שראוי כי ישתלב בהם בתקופה בה הוא יהיה נתון במאסר.

על יסוד כל האמור, הבקשה נדחית.

המבקש יתייצב לריצוי עונשו ביום 17.9.17 עד השעה 10:00 בבית המעצר קישון או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, י"ג באלול התשע"ז (4.9.2017).

שׁוֹפֵט
